

„Lõikus on walmis“

„Lõikusetänu Leht“

Terwist kehale ja õnnistust waimule.

„Minge kõige maailma ja kuulutage armuõpetust“

ütles meie Ünnistegija elades siin maapüäl. Meie usume kindlasti et käst, paganatele ewangeliumi kuulutada, ka täna weel meile kui kristlastele täiesti kohustaw on. Iga inimene, kellele Jumal eesõiguse kinkinud, kas kristliku rahwa wõsuna üleskaswada wõi hiljem ewangelijumit kuulda ja wastu wõtta, on seega enda waimlikelt pimedate faaswendade — paganate — wõlgnikufs saanud Jumala ees, nagu jeda Paulus tunnistab. Waata: Rom. 1, 14.

„Lõikusetänu Lehe“

eesmärk on näidata, kui kaugele paganate setka ja mill määral röömuõnnum Kristusest ja tema tulewafest riigist on jõudnud ja wõimaldada selle „Lõikusetänu Lehe“ wähljaandjale missiionilehtide wahendid koguda, mis ka sel raske ajal ülewelnimetatud ülesannet paganamaadel täita.

Need, kellele see missiionileht laialilaotajate poolt kättetuutakse, wõiwad kindlad olla, et kõik anded ustawalt missiionilehtideks jale ebaši antakse.

oo

Adwent-misjoni keskkorraldus saatis möödunud 24 aasta jooksul 2433 missiionäri wälja.

Nendest saadeti wiimase 11. aasta jooksul 1476 missiionäri wälja.

Möödunud aastal saadeti 141 missiionäri wälja. Oktoobri kuul 1924 a. otjutas missiioninõukogu oma sügesejel istangul, kus koos olid esitajad Hiinast, Indiaast, Afrikast ja mujalt, nende tungiwate palwete püäle 1925 aastal wäljasaata

134 uut missiionäri

põldubele, kust äärmiselt tungiwad palwed kostawad.

Adwent-misjoni keskkorralduse läbi jutlustatakse ewangelijumit 220 keeles ja laotatakse wälja kirjandust 114 keeles.

oo

S. P. Adwentistide missiionitöö piirkond.

Adwent-töde kuulutatatakse 116 maal ja saarel, mille maaalal üle 1,789,878,000 inimese elawad, mis järgmised on:

Aafrikas: Egiptuses, Algerijas, Basutomaal, Belgia-Kongons, Betschuana maal, Briti-Idaafrikas, Eritreas, Kuldaal, Kenya-Koloniis, Mauritiuses, Nigerias, Uhasamaal, Sierras, Lennes, Rhodestas.

Ausias: Armeenias, Birmas, Ceylonis, Hiinas (15 maajoos), Indias, Jaapanis, Koreas, Perjas, Siamis, Siberis, Surias, Transkaukafias, Turkenstanis Sürgimaal, Ahendatud Malairiides.

Austraal-Ausias: Austraalias, Uuel Meremaal.

Euroopas: Belgias, Bulgarias, Daanimaal, Saksamaal, Eestimaal, Lätis, Leedus, Soomes, Prantsusmaal, Kreekamaal, Suur-Brittannias, Hollandis, Trimaal, Islandis, Norras, Poolas, Portugaalias, Rumeenias, Rootsis, Schweizis, Hispanias, Lõunaslaawias, Tschecho-Slowakkias, Ungrias.

Põhja-Ameerikas: Alaskas, Canadas, Ahendatud riikides. Saartel: Briti-Uuel Guineal, Briti-Põhjaborneo saartel, Coafi, Fidjhi, Söpruse ja Seltkonna saartel, Hawaii, Jawa, Lord Howe saartel, Marfesa saartel, Uuel Hebrididel, Niues, Norfolk saartel, Philippiini, Pitcarn, Salomo ja Samoa saartel, Straits Settlementsis, Sumatras.

Lõuna Ameerikas: Argentiinias, Boliwias, Bražiilias, Chiles, Columbias, Ecuadoris, Paraguahs, Perus, Uruguahs, Venezuelas.

Indias, Restameerikas ja n. e. Bahamas, Bermudas, Briti-Gianas, Briti-Honduras, Guadaloupes, Guatemalas, Haitis, Jamaitas, Neitsi saartel, Kostarikas, Kubas, Merikos, Nikaraguas, Panamas, Portorikos, Salvadoris, Santo-Domingos, Spania-Honduras, Trinidadis.

Lõikusetüü Leht

Maailmamissiooni märgi all.

Wäikesest algusest kangelolevas maakeses kõige võimsama väljaarenduseni terves maailmas! — nii kõlas juba Israeli Messia, suure Õpetaja hüüdsõna. See, kellel ei olnud paika, kuhu oma pea võiks panna, kogus 12 apostlit ja 70 jüngrid põlatud Kalilea alumisest kistidest enda ümber ja käskis neil minna kõige maailma kuulutama armuõpetust kõigile loodolevustele. Tema kui kõigi õpetajate Õpetaja pildistas aga ka üleilmliht edu imelistes mõistustõnede: mõne koti nisuiivadeist kõige rikkalikuma lõikuseni, kõige väiksemast sinepiivakefist puutaolise tüvini, piisufesest haputaiguna osafesest mis hulga jahude hulka ära kaob, terve massi kõige kangemaks läbihapenduseks. Matt. 13. Juba ühe inimee möödudes võis

juur paganatemissionäär teatada, et ewangelium olewat välja läinud „kõige maailma ja kannab vilja“; ja et tema ise kõik maad Jerusalemmast Illuuriani sellega täitnud, kuhu hiljem veel Rooma linn ise juure tuli. Kol. 1, 6; Room 10, 18; 15, 19.

Õjimeje armastuse külmenedes ja õndsja adventlootuse kadudes suri ka tõeline, ewangeliline, missioonivaim mitmeks aastajaks. Siiski jäi kõikide prohvetite prohveti tõutus, et veel maailma lõpu eel armuõpetus riigist kõigile rahvastele peab kuulutatud saama. Lõpuaeg pidi, hoolimata paljude armastuse külmaks jäämisest ja kaswawast ülekohtust, siiski maailmamissiooni märgis seisma ja otse maailmamission pidi läheneewa Kristuse tuleku mööduandem märk

„Nemad käiswad tema järel“.

Kristus kogus oma jüngrid ja käskis neid kõike maailma minna ewangelijumi kuulutama.

Graf Zinzendorf.

olema. Matt. 24, 14. Kõige kindlamini seletas Jeesus: „Kõige rahvale peab enne armuõpetust kuulutatama“. Mark. 13, 10.

Jumalik „peab“ varjas endas ka jumaliku jõudu tegutsemiseks ja teostamiseks, niipea kui teda õieti tuntakse ja usus haaratakse ning kasutatakse.

Jumala ettenägemuses pidi otse Põhja-Ameerika auliseks uudismaaks saama „kus näeme õitjema lilijaid milliste lõhn paganate hulgas lewib“.

See võimas, väheste elanikkudega maa-ala sai varjupaigaks enamasti protestantlikele põgenikele, kes kõigist Euroopa osadest oma usu pärast ära aeti ja endaga haputaigna osakese ühes töid, misjagune tegevusetu maailmamaasi

weel otja eel käärima pidi panema. Usklikkude pietistide poolt tagaigatsetud „Wiladelviat“ tahtis Penn ellu kutsuda, määrates oma asundust „Kõikide rahvaste heade ja rõhutute koduks“. Juba kolme aasta pärast oli Wiladelwia juurem kui New-York 50 aasta pärast. 40 Elia jüngerit, täidetud õndsja lootusega, et nende Dn-nistegija warsti tuleb, asutasid 1697 a. oma wennaškodu Sakja asunduses Germantown'is. Juba warem Inglismaalt Rhode saarele asunud sabbatistid astusid nendega lähedasse ühendusse ja lasid nende juures trükkida. Weel tulid sinna 1697 kolm Rootsi õpetajat, millistest Uuren warsti Elia jüngeritega adventlootust ja hingamisepäewa pühitsemist jagas. Mis-

siõnirahwast hingestatuna kuulutas ta indiaanlastele rõõmsat sõnumit otse sel kohal, kus 30 aastat hiljem sabbatistideasundus „Swrata“ õitjengule tõusis. Uhe Berleburgi piibli läbi ülesõhutatuna trükkis Christoph Sauer ühe saksa keelse piibliwäljaande Germantown'is palju aastaid enne seda kui ingliskeelne piibliwäljaanne Põhja-Ameerikas ilmus kõige wäärtuslikuma pärandusena uue kodumaa jaoks.

Euroopa pietistiberingides aga tarwitas Issand Bengelit ja waga Zinzendorf'i äratajadena ja haputaignana. Prälaat Bengel oma prohweetliku andega aetas õndsja adventlootuse jälle küünlajalale ja krahw Zinzendorf, Kristuse armastusest aetuna, paganatemisjioni. Zinzen-

Prälat Bengel.

S. P. Adw. Euroopa diwisiooni kirjastuse konwerentfi saadikud Bernis.

dorf toonitas aga ka käskude pidamist elawa usu wiljana ja saatis mööda Uue Ilma Peltamas wäärtuslikud hingamispaewad oma wendadega.

Inglismaal aga käsitas endine saapaparan-daja ja baptistijutlustaja Carey weel 1786 küsimust: „Kas mitte apostlitele antud käsku, kõiki rahwaid kõiges maailmas õpetada, ka meile kohustawaks ei tuleks lugeda kuna temale ometi suur töotus järgneb“. Wiletsa määratlejana puhkusele määratuna, andis ta wälja mõjurikka kirjatöö, mislugusele 1792 a., lisaks tema ilmatuulsa jutlusele Jes. 54, 2 ja edasi üle, esimese uueaja missioonifeltsi asutamine järgnes „Dota suuri asju Jumalalt ja wõta ette suuri asju tema jaoks“ oli uuiud ewangeeliliste usklikkude hüüdsõna. Wäikesest algusest, pisutefest sinepiwatefest arenes wälja

Ka paljudele sadadele Eesti keelt rääkimaile usklikkudele maksab see Onnistegija käsk. Ka nende põld on maailm, ja nende südames liigutab end tung enda kohustusi ustawalt täita ja enda kaastöö eesõigust suure missiooniülesande teustamisel täiel möödul kaotada. Kurbus ja walu täitis missioniringisid kui ligikaudu tuhat käskjalga pidid enda õnnistatud töö paganlikkudes maades maha jätma ja enda kodumaale tagasi tulema. Aga jumalik töutus jäi, kuigi rahast puudus tuli. Smelikult on Issand aidanud, temale üfjinda olgu au ja kiitus. Wanad maaalad awanewad uuesti, uued tulewad juure ja rõõmsalt ruttab noorjugu missionikoolidesse, et end suure töö jaoks ette walmistada. Rikkalikult woolawad anded, sest teatakse, et kõik raha, suure missiooniülesande teostamiseks taewalikkudesse wäatustesse paigu-

Hafrika ootab!

Rodeefias ja Kongomaal elawad miljonid pärismaalased, kes weel midagi ewangeli-iumist ei ole kuulnud. Kui kurb on see ometi, et ühe inimea mööbudes Livingstoni ajast, ajast, mil Afrika ewangeliiumi jaoks awati, seal weel miljonid elawad, kes Onnistegijast midagi ei ole kuulnud! Keegi wana pärismaalane, nimega Temba Temba, mäletas weel dr. Livingstone't, kes tema isa küla külastas, kui tema — Temba Temba — weel wäike poisikene oli.

Tema jutustas minule, et doktor tema isale üht raamatut näidanud, mida tema ütelnud olewat ühe kirja Jumalalt. Memad palunud dr. Livingstonet nende juure jääda ja neile seda raamatut õpetada; doktor wastanud aga selle peale, et tema seda ei wõiwat, sest ta pidawat, edasi põhja poole minema. Tema lubanud aga

neile kindlasti peale oma tagasiminekut oma kodumaale kedagi läkitada, kes nende juure jääb ja neile tõelise Jumalat kuulutab.

„Oma lapseast saadik“, ütles Temba Temba „olin mina alati tähele pannud, kas õpetaja tuleb. Wahepeal olen ma wanaks jaanud; minu lapsed, lastelapsed ja lastelastelapsed on suureks kaswanud, ja nüüd lõppude lõpuks, peale seda kui ma pimedaks jäin ja raamatut enam näha ei saa, tuled sina sellega minu juure. Miks oled sa nii kaua oodanud? Dr. Livingston on meile seda raamatut lubanud, kui mina weel wäikene poisikene olin. Nüüd olen ma liiga wana ja ei wõi seda mitte enam näha. Nüüd wõid sina seda minu lastelastele õpetada. Temba Tembale on ta liiga hilja tulnud? Mikspärast? W. S. Anderson.

ühe aastafaja kehtwusel jälle tugew puu, nii et, nagu Warnack toonitas, kristlik maailm tänapäew nagu weel kunagi enne maailmamis-sioni märgi all seisab.

Kuid Issand on weel suuremat ette näinud. Ewangelilisele kristlikule ilmale peab otse maailmamissioni õndsja adwendlootuse ja selle peatse tõdenemise mööduandwaks märgiks saama. Ilm. 14, 6—12 järele saab igawest ewangeliiumit kõigile mailma rahwastele kuulutatama uskliku adwentrakwa poolt, kes Kristuse jõu läbi Jumala käskudes käib. Kristuse armastusest aetuna saab tema kõige liikuwam, tegewam, ohwiröömsam ja elawam missionirahwas olema. Käs-olew lõikustänumummer annab sellest jälle selget tunnistust..

tatuna, oma täie wäärtuse alal hoiab, mitte üksnes ajaliku waid ka igawese tasu toob.

Ka Adwent-missioniühing on raskete kogemuste järele jälle uutele põldudele asunud. Meie missioonärid on tänapäew tegetwuses Abessiinia südames, Hollandi-Indias, Hiinas, Japamis ja Koreas, Turkestanis, Persias aga ka Balkaniriikides ja Dõna-Euroopas. Tuli jälle uuesti alata, on ka iga algus raske, siiski tulewad juba rõõmustawad teated heade tagajärgede üle. Wirgalt pannakse seemneitwa maapinda; juba walmineb wili siin ja seal, ja haputaigen näitab oma jõudu läbi hapendades. Kui Jumal tahab siis külastab selle artikli kirjutaja warsti missioninõukogu kutsel Siberit,

Artikli lõpp 6-dal lht.

Idaafrika neeger.

Hafrika appihüded

Mooramaa firutab täna oma käed Jumala poole välja. Hiljuti oli minul eesõigus üht hingamise-päeva kufagil juures külas mööda jaata, kus samutinagu terwes sealses

maakonnas veel kunagi ükski misjio-

näär ei olnud käinud. Pärast lõunat kutsusin pealiku enda juure ja läksime seltsis pea-ebajumala juure. Paljud järgisid. Meie istusime tema ette maha. Siis tekkis järgmine kõnelus: „Kas jee on teie küla peajumal?“ küsisin mina pealikul.

„Ja, jee ta on“.

Kas sa tahad mulle öelda, mis tema juba kunagi sinule ja su rahvale on rääkinud?“

Sellele järgnes üldne nõupidamine.

„Tema ei saa mitte rääkida, teatab minule pealik nende nõupidamise jaadusena.“

„Mis ta siis juudab?“ küsisin mina seepeale.

Teistfordne nõupidamine.

„Meil ei ole teada, et tema kunagi midagi oleks teinud“, ütles nüüd pealik.

Miks austate teie teda siis siin?“ küsin edasi.

„Meie palume haiguise juhtumistel arstirohtu ja sõjaaegel jõudu temalt“, saan vastuseks.

„Sooh, keda on ta siis juba terwks teinud?“ (Välle kauase nõupidamise järele): „Meie ei tea kedagi, keda ta juba terwks oleks teinud“.

Mis tulu annab teile siis teie Jumal?

„Seda meie isegi ei tea. Meie palume teda, sest oleme seda harjunud tegema“.

Nüüd jutustasin mina neile elawast Jumalast, kes on loonud mailma, päikese, kuu, tähed ja kõik inimesed, ja Kristusest, kes meie eest elas ja suri. Seepeale näitasin neile Jumala raamatut, Piibelt.

Dhtul tuli pealik oma inimestega meie juure laagrisse. Tema ütles: „Meie oleme Teie sõnad hoolega läbi kaalunud; meie tahaksime enda wäärjumalad häwitada ja elawa Jumala kummardajaks jaada. Kuidas aga peame kummardama Jumalat, keda meie ei tunne? Kui teie meile ühe õpetaja läkitate, kes meile tema teed õpetab, siis tahame rõõmuga teda teenida“.

See läbielu ei seisja mitte üksinda. Lühandedes külaades on tõeline Jumal veel tundmata. Missjonäär L. M. French kirjutab meile Elisabethville'ist Kongoos:

See võib kõlada uskumatult, kuid siiski on jee tõde: Täna veel meie askeldusriffal mis-

Kristimisele ettevalmistatawad Njassamaal (Idaafrika).

fionitegemusajal võidakse Ida-Kongos
 40 päeva otjani reisida ilma ühtain-
 samat missioonijaama kohtamata ehk ka
 ainult üht kristlast eest leidmata.
 Selle artikli kirjutaja on missioonäär
 Roger'iga päevade kaupa seal reisi-
 nud, minnes läbi arvurikaste külade,
 aga ei olnud pärismaalased kõige vä-
 hematki kuulnud missioonäridest. Si
 ükski valgusekir tungi läbi nende pa-
 ganluse pilkajest pimedusest. Nemas on
 hinge waakumas unehaiguses, pidali-
 tões ja teistes hirmjates haigustes,
 ilma ühegi lootusetu tulewa igaveise elu
 peale. Siiski liigutab Jumala Waim
 ka nende halastusvääriliste inimeste
 südameid. Ka nemad igatsewad ewan-
 geeliumi valgust, millisele meie — teades või
 teadmata — ärarääkimata palju wõlgneme.
 Kui kaua tahame neid weel meie peale oodata
 lasta?

Rahetka neegri pealikut Idakogost paluwad missionääre
 faata.

las. Minewal nädalal oli rawitsejate arv isegi
 üle kolmekümne igal päewal. Löö Kanbe's
 julgustab meid. Wiimaselt reisuult Diocane'sse
 toime ühe pealiku haigemaja

waatamiseks kaasa. Vihikest aega en-
 ne jeda olid kolm Bushman'i Sahut-
 haty'ist 450 km kaugel Kalahari-
 kõrbes, rawitjusele tulnud. Peale pa-
 ranemist tagasi minnes andsime
 neile kaasa Uue Testamendi ja
 traktaate Sechuaana keeles. Nii tu-
 leb peaaegu iga päew pärismaalasi
 ifka uutest kohtadest. a See rstlik töö
 Betshuaanimaal paneb kahatlemta
 hea aluse ewan-geeliumi kuulutu-
 se. Siiski wa-jame weel palju
 töölisi. Ka peab meie wäikene hai-
 gemaja raskuste-ga wõitlema, kui

Saiged meie rawitfusafutuse ees Briti-Idaafrikas.

Meie ewangelistid, arstid ja õpetajad lähe-
 wad nii ruttu kui wõiwad eluvalgusega niisu-
 gustesse maadesse. Siiski saadawal olewad
 tööjoud ja wahendid ei löö kaugeltki mitte ette.
 Meie arstlik missioonäär Kanhe's Betshuaani-
 maal, Dr. Arthur Kretschmar, kirjutab hiljuti:
 „Meie uues haigemajas Betshuaanimaal
 rawitfeme meie mõnikord üle saja haige nädä-

temal tarwilist raha saadawal pole. Meie
 usume aga, et ka praegustel oludel kõik wälja-
 minekud selleks täiesti õigustatud on“.

Meie palume nüüd nende ridade austatud
 lugejaid ka seda tööd toetada, sest ta on seda
 wäärt.

W. S. Branson, Kapplinnas, Aafrikas.

Missioniimed indiaanlaste keskel

„Aga kus patt on suuremaks saanud, seal on arm palju rohkem olnud.“ Rom. 5,20.

See ewangeeliumisõna räägi binimestest, kes on halwas, iegi kõige halvemas seisukorras. See eeldab, kui miski muu asi paganate kombestast, kirglist, patuga koormatud ja rikkiläinud elu ümber muuta ei suuda, tingimata asjaolu, et kristlikud misjonäärid on välja läinud, pagnlikku pimedusesse, mis on pimedam kui kõige pildajem öö, Jeesuse Kristuse ewangeliumi walguft ja lootust wiima.

Meie kultuur põhjened ristiusule; nii siis ei wõi meie Kristuse kultiweerida. Seepärast on kaswatusolud kristlikudes maades kõige rohkem välja arenenud; piibel ajab ära pimeduse, mitte walguft. Piiblita ei ole kaswatusel kindlat alust. Seega on selge, et pimedaid paganlikke maid saab kultiveerida ainult, istutades seal ewangeeliumit paganate südamesse. Nende kombelise muutmise ja waimuliku uuenduse teel pannakse alus kultuurile ja kombusele.

Kristlik misjon teeb imet. Ewangeelium toob wägiwallata, ainult armastawa teenistuse

kange mõju läbi, inimesed usule Jumalasse, ümber muutes nende elu nii, et see, patust wabanedes, wastab kristliku ilmawaate ja elumõiste nõuetele, teonedes tema heategelistes piirides. Kristlikkude misjonääride püüete tagajärgede jaoks on olemas ainult üks seletus, et arm pattu parandaw arstirohi on. Need on täna poolteist aasta-

jada kestnud Kristliku misjoni mõdu-
dudes wastuseks tema wastaste ja põlgajate püüetele tema teeneid alawäärtustada ja temalt igasugust olemasolugigust rööwida. Enda tuliduses Jumala jaoks püüawad ka selle loikusetänunumbri läbi kirjeldatud misjoni esitajad minna põldudele, mis neile külluses raskeid ülesandeid pakuwad et neile meie õnnistegija Jeesuse Kristuse üliwäga rikkaid õnnistusi jagada.

Inka indiaanlased. Naine kangastelgede taga.

Mida Kristuse arm Inka-indiaanlaste hulgas teostanud.

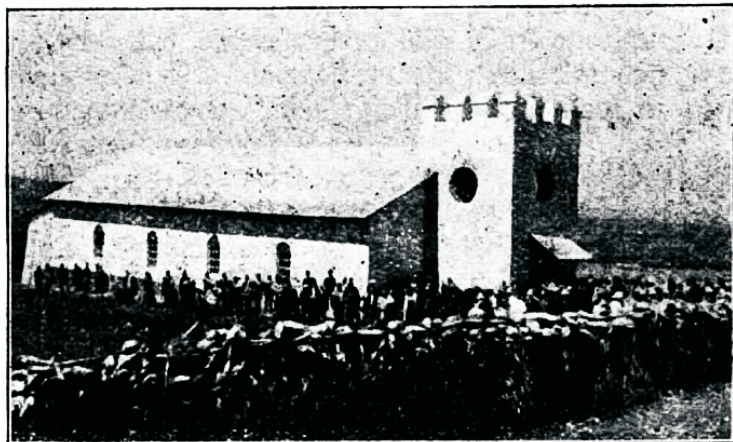
Mõne aasta eest algajine Inka-indiaanlaste hulgas kõrgetes Peru Andides, Lõuna-Ameerikas, misjionitööd. Indiaanlased olid seal niivõrd wiletsas seisukorras, et nemad eriti abi wajasid. Juba paganatena olid nad jälfide kirgede abitud ohwrid; kui siis südameta ja rikutud kombetega walged nende isandateks said, sattusid nad rohkemate ja halvematesse pattudesse.

Meie misjionääride tulek tähendas nende indiaanlastele uue aja algust. Kuigi nende wastuwõtt misjionisse oli seotud tingimustega, nagu täielik hoidumine joomastawast jookidest, täielik loobumine kofaiinitarwitamisest ja kaine eluwiis, misjogust waremini kahjuks ainult liiga harwa nende juures leida oli, otjustasid siiski paljud Jumala lapsi kombepuhast elu elama hakata. Nende edu wiisist ja juurusest wõib saada ettekujutuse, lugedes alljärgnewat aruannet, misjoguse nende ridade kirjutaja hiljuti ühelt sealsetelt misjionääridelt saanud:

Artikli lõpp 3-dalt lht.

Hiinat, Japanit-Koreaga, Wilippiniid ja Hollandi-Indiat, et seal senni saawutatud tulemuste põhjal kogemusi koguda ja uusi põldusid edaspidiste Euroopast tulewate käfjalgade jaoks kindlustada. Lõpajagi aga on ja jääb: Kristlik ilm seisab mitte üksnes mailmamisjioni märgi all waid mailmamisjion ise on juba sadade tuhandete usklikkutele märgiks, et warsti loikuse Isjand oma auilise palgaga tuleb, kelle ülesandel loikajad välja on läinud ja anded woolawad ja kelle röömuks wõidetud hingede arw kõiges maailmas alalijelt kaswab.

L. R. C.

Inka indiaanlaste uus kirik Platerijas.

„Wenna Schwerin'il, ühe meie missioonijaama eestseisjal, on tänawu 1200 pärismaalast tema ristimisklassis. Nii paljud ei suutnud ta ühe korraga õpetada; siis ristisime kõigepealt 522, trööstides teisi ristimisega järgmisel aastal. Kui enam juuretulejaid ei leidu, siis tuleb missioonäär Schwerin'il esialgu hoolitseda 1600 ristitud liigete kui ka üle 600 ristimisele valmistajate hingeliste vajaduste eest. Waewalt suudab tema ükshinda seda tööd wallutada, isegi kui temal muud midagi taha ei oleks. Temal on aga peale seda 12 kooli üle waadata ja igasuguste wäikeste tööde kõrwal oma arstlik tegevust toimida.

Laro's, ühes teises jaamas, ristisime läinud aastal üle 600. Sel nädalal reisin jälle sinna uusi ristima. Selle missiooni juhataja teadete järele peawad 600 ristimiseks walmis olema. Nendega kõneleb

missioonikoguduse liigete arv 1200 peale. Oleks meil tarwilik arv inimesi ja wahendisi, siis peaksim need kaks jaama jaotama. Peale Laro-missiooni 600, kes nüüd ristimist ootawad, olen seni tänawu 1073 ristitud, Weel kunagi ei ole meil sel põllul nii palju ristimisi ühel aastal olnud.

Aga see otjus piiblliliku usu jaoks ei jää läbitatjunisteta ristitutele. Sama missioonäär kirjeldab edasi kui

raskesti need inimesed taga kiusatud saawad:

Möödunud nädalal heideti mõningad meie ristimisele valmistajast wangikotta, kus nad sõrmepidi lakke riputati, aga nemad ei salanud usku mitte. Üks nendest surmati koguni ära. Siiski lähewad nad edasi.“

Mis mõjutab neid selleks? Ei miski muu kui ewangeeliumi sundiw kutse.

Quechua indiaanlased paluwad missioonääri.

Meie missioonitöö Quechua indiaanlaste hulgas Boliwias ja Perus on wõrdlemisi noor. Esimesed nende hulgast ristisime Condoreuho's. Nüüd on meie ristitud Quechua indiaanlaste arv 300 ni kaswanud. Missioonäär G. E. Mann Puno'ist, Peru, kirjutab meile nende üle järgmiselt:

„Need indiaanlased on ühe hoone kooli-ja koosolekute otstarbeteks kui ka maja sellele kuulnwa õpetaja jaoks üles ehitatud. Nende edaspidine mure on nende kuulutaja ja korter tema jaoks. Nii ehitajid nad ühe suure maja kabe toaga kuhu isegi atnad sisse tegid, mis sugused on midagi wäga ebaharilikku pärismaalaste majadel.

Olles selle kōit valmistanud, tulid nende juhtiwad mehed meie peajaama juure, mis sugune asub nendest umbes 160 km kaugusel, et mõnda kuulutajat ära wiia. Nemad pidid aga tühjalt jälle koju tagasi pöörama ja enda

Missioonäär Stahl rawitseb Campa-Indiaanlasi.

rahvale nii hästi kui võisid selgitama, miks ühtegi kuulutajat seal ei olnud. Siiski tulid nad varsti tagasi, paludes sel korral pärismaalasest kuulutajat. Jällegi pidime nad ilma tagasi saatma, sest et meil ühtegi kuulutajat ega ka raha tema üllespidamiseks ei olnud.

Sellest ajast on juba üks aasta möödunud. Maja seisab ikka veel tühjana. Nemas ei luba aga kellegil jenna sisse kolida, sest et see nende kuulutajale on ehitatud. Loodetavasti on meil varsti niipalju raha, et võime vastata nende palvele, jaates neile soovitud misjonärid.

Misjonäär J. A. Stahl kirjutab Chanchamayo'lt meie missiooni imetsepannivate tagajärgede üle seal elavate indiaanlaste hulgas kui ka

Ühest koolist metsikute indiaanlaste juures:

„Alemise Amatsooni“ jõe määratu laialdasel maastikus Kesk-Perus elab palju tuhandeid metsikuid indiaanlasi, Nemas ei tea midagi tõelikult Jumalast või armastavast Omistegijast. Siiski on juba näha olnud, et ka nendest metslastest saavad inimpere kasulikud liikmed, kui

neil selleks juhuse antakse, viies neid kristliku ümbruse mõju alla ja hoolitsedes selle eest, et nad tarvilikku õpetust saavad. Meie missiooni ja kooli sisseseadmisest saadik nende hulgas on

sajad loobunud enda endisest elust, ühest kirglikkuse, warguse ja tapmise elust. Üks imetsepannaw muudatus on aset leidnud.

Meie sealsel koolil on üks tähtis ülesanne teostada. Kaksümmendkaks noort inimest metsiku Campa suguwõsast saavad täna meie juures õpetust. Wähema kui kahe aastaga on enam jagu nendest Hispaania keelt lugema ja kirjutama õp-

pinud. Kui leiduks tarvilist tööjuhust, võiks juba isegi kergesti kaksjada õpilast mahutada. Need omandaksid varstigi oskust enda rahwa hulgas töötamiseks ja tooksid paljuid kristuse juure.“

Kes meie misjonääride ülaltoodud aruande läbi näeb end selle eest tänule mõjutatud olevat „mis juuri tähti ja imetegusid Jumal paganate sead nende läbi on teinud“ (Ap. t. 15,12.), seda palume neid nende imede juurendamiseks nende töös toetada.

E. R. Meyers.

Salomonisaarte elanikele antakse õpetust haigerawitsemises.

Mislugufed juhtnöörid usuwabaduse põhialuseks on!

Kristliku usu alustaja on inimese südametunnistuse wabaks kuulutanud ja teinud ning tema tahtmine on, et ei ükski inimene ega ühikus seda iialgi ei peaks orjastama.

Jumal tahab et usulisel alal ainjama töökejduna armastus inimest Jumala poole peaks mõjutama. Kristus on oma riigi armastuse alusel asutanud.

Tema püüab nii meestele kui naistele Jumala Waimu läbi tema käsksid südamesse kirjutada, selleasemel et neid käsuaandjate läbi käsuraamatutesse kirjutada lasta.

Kristuse õpetusi ja juhatusi peab usu ja ei mitte wägivalda läbi, wabatahtlikult ja mitte sunduslikult wastuwõetama.

Kristus oli Alalunastaja ja mitte päalekae-

baja. Tema alustas kristliku usu sisseamise tungi aga mitte seadusewõimu pääle. Kristus ei ole mõõga läbi seadust teinud, ega end ka Cäsari walitfufega ühendanud.

Seda ei võida sellepärast ka mõõga läbi ärawõida ja poliitfeilised wõimud ei wõi tema riigi tulekut takistada.

Kristus ja keiser ei heitnud mitte ühte nõusse, sellepärast seisab tõeline Kristuse kogudus igal maal kõige paremini, kui ka tema enda waba ja ärarippumata hoiab ja riikliste walitfufuswõimudega mingisugust ühist ette ei wõta. E. P. Adventistid põhjenerwad Kristuse Kolgata ristitöö ja mitte mõõkade pääle; ja sellega, ilma mõõga abita, mõtlewad nemad wõita.

E. S. Langacre.

Lõunamere inimeselööjate ümberpöörmine

Mõne aasta eest külastasin Salomonisaari. See oli esimene kord kus ma inimeste fööjatega kokku puutusin; kuid ma nägin ümberpöörduid, kes mõni aasta enne seda olid inimliha söönud ja inimtverd joonud. Kuigi ma palju kristlikust missiionist olin oodanud, olin siiski nende tagajärgede üle imestanud. Kõige imelisem on, kui tundelikkudeks ja otsekohesteks need pärismaalased on saanud.

Pärast jutlust kuulajime nende inimeste rõõmulikke tunnistusi, kui nemad rääkisid ewangeeliumi taltsutavast võimust enda elus. Reegi pealik, elatanud mees, kes nii skalpjahi ja inimliha söömingu peale tagasi võib waadata, ütles sel puhul:

Mina olen teiseks saanud, ja võib olla tahaksid koosolijad heameelega teada, kuidas see sündis. See tuli nii: Mõne aasta eest kuulsin esimest korda missiionist, kui missiionärid siit umbes 100 km kaugusel töötasid. Ühel päeval ütles üks hääl juin minu sifemuses (sealjuures löi ta endale ägedalt vastu rinda): „Kutsu üks missiionäär siia“. See hääl palus nii tungivalt, et mina lasin missiionäri kutsuda. Temal oli aga palju tegemist ja ei tulnud. Hääl rääkis sagedasti minule, ja mina saatsin

jälle missiionäri järele, aga kuigi ta lubas tulla mõne aja pärast, ei tulnud ta siiski kahe aasta jooksul. Hääl minus oli wahepeal ikka waljumaks läinud; nii läkitasin ühel päeval tuige wa saatkonna enda rahwa hulgaft külla-kutsega

Saadikute äraolekul ütlesid mõned missiioni waenlased: „See saab sulle kahju tegema. Need missiionärid on pahad inimesed, nemad saatwad kui kauplejad sinu kookuspähklaid

warastama, ja

fina saad walgete orjaks. Mina ütlesin iseen-dale: „Kui missiionäär seekord ei tule, ma teda enam ei kutsu. Aga tema tuli, ja et ma teda nii tihti olin lastnud kutsuda, siis pidin nüüd ka sõbralik tema vastu olema“.

Nende sõnade juures oli ta ikka kõsifemaks läinud ja ütles piisajilmil: „Kui missiionärid halwad on, siis tahan ma täiesti halwa eest wälja astuda, sest ma olen näinud, mis on sündinud, sellest ajast saadik kui nemad on tulnud. Meie oleme õppinud rahulikult elama; meie noored on õpetust saanud, meie küla on puhtaks — mis kõige parem on — ewangeeliumi rõõm on meie ellu tulnud. Nüüd tunneme missiionäri õnnistusi; mina ei taha enam süia ja sinna kõikuda, waid täitja Jumala riigi poolele ajuda“.

Siifugused on tihti korduwad missiioni imed. Nende töö wili ja wõime, paljude rõõmuga elu lootusega täita, on kindlad tõendused nende jumalikust päritolust.

Magu see töö on alganud, nii wiiaakse ta edasi, kuni ta on lõpetatud ja armuõpetust on kuulutatud“ kõiges maailmas tunnistuseks kõige rahwale; siis wast tuleb ots“. Matt. 24, 14.

C. R. Meyers.

Missiionäär Anderson oma algelise elumaja ees Malaita saarel (Salomonisaarestitus).

Kauge Ida ja tema küsimused

Kauge Ida vajab abi Jumala riigi armuõpetuse läbi. Ei vägivald, sõjavõim ega kaubandus või temale seda anda. Minult evangeelium oma puhtuses võib peasta. Uloid George kirjutas: „Inimest võidakse lunastada ainult ülesäratades tema suursuguseid tundeid. Kartus on alatu ja ei suuda inimekonda kõrgemale astmele tõsta. Minult kirjutud suudavad meie loomust äratada. See on meie ülesanne“.

Kauges Idas on näha elanikkude iga usukombe juures paganlike uskude surmatvat mõju. Igalpool walitseb teadmatus ja ebausik. Paganlikud usud ei rühuda tarvidusi ja nõudeid. Waesed on abitud ja lootusetad. Nemed ei tunne enda olemasolu otstarbet ega sihti. Paganad tunnevad ja teavad ka, et nendel nende uskudest mingid abi oodata ei ole.

Ilma praeguse poliitikaga arwestamata jääb Kristuse koguduse ülesanne alati samasuguseks. Tema peab nendele miljonitele paganatele riigi evangeeliumit wiima, koole sisseeadma, ja raamatuid muretsema, haigemaju ja palvemaju ehitama ja ülewaldama. Kõikide aegade kõige suurem missiõnõlesanne on Kauge Ida missiõn. Weel on ta lahendamata, aga paljud piuuamad juba teda lahendada, nende hulgas ka sajad meie „S. P. U.“ missiõni missiõnäärid.

„India Perilirannalt“

Kirjutab meie missiõnäär G. J. Enoch Poona'st:

„Indias on meil usklikkude grupp 14 keelealal. Meis kõitides laotatakse laiasti evangeeliumi haputaigat. India on ülesärkanud. Enam kui enne aastakümnetes on ühes möödunud aastal uute mõtete esiletulek India wana kõrwaldanud, uuele teed tasandades. Indial seisab tänapäew ees üks kõiget otsustuskriis tund.“

Lugejate anded saavad julgustama meie Jumalale pühendatud evangeeliumitööliste wäge, kelle wõitlusjoon ulatab Rhyber'i kitsasteelt ja Hamalaja igawesest lumest põhjas kuni Comorin'i maaminani ja Tseiloni saareni lõunas, mereäärsest Bombayst läänes kuni mägederahwasteni Siiami ja Hiina piiridel idas; need wõimaldavad neid rohkem ja paremini kui kunagi ristilõõdud Kristust kuulutama neile, kes pimeduses kobawad, olgu see koolides või kirjanduse teel, haigete ja kannatajate hulgas,

kes meie sidumismajadesse tungiwad või päris evangeeliumitöö teostamisel“.

Missiõnäär D. A. Gau Bengaalist Indias kirjutab meile

Traktaatide trükkimisest Lõuna - Indias :

„Meie trükkime enda missiõnikoolides Lõuna Indias nüüd neljas keeles: Tamuuli, Teluga, Inglise ja Malajalami kee-

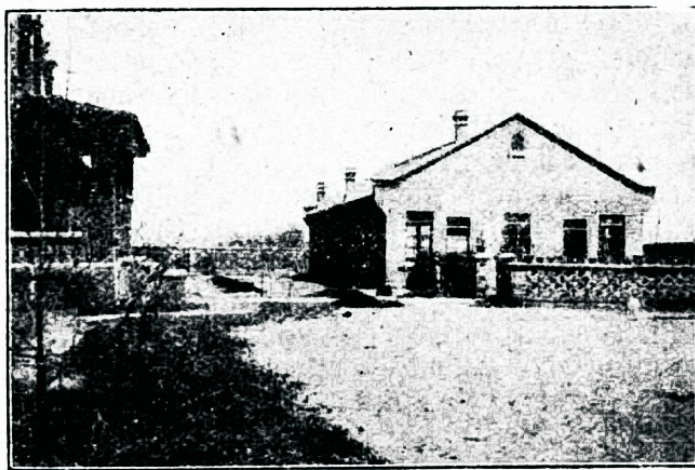
les. See toiming annab 25 noore inimesele tööd, kes muidu peaksid tegewuseta koju jääma. Trükkimaja tegi ka ühe raamatukõitmise töötoja wajuaduslikuks; et meil aga selleks ruumi ei olnud, siis asetatakse noored nende kõitmise tarbeasjadega trükkitoja eesruumi, kus nad nüüd töötawad“.

Mõisuguste raskuste läbi ei lasse missiõnääril aga mitte heidutada. Sihikindlalt katsuwad nad ikka jälle uusi keeli kirjakeelteks teha. Nii ilmub ligemal ajal Shan-riikide elanikkudele Birmas,

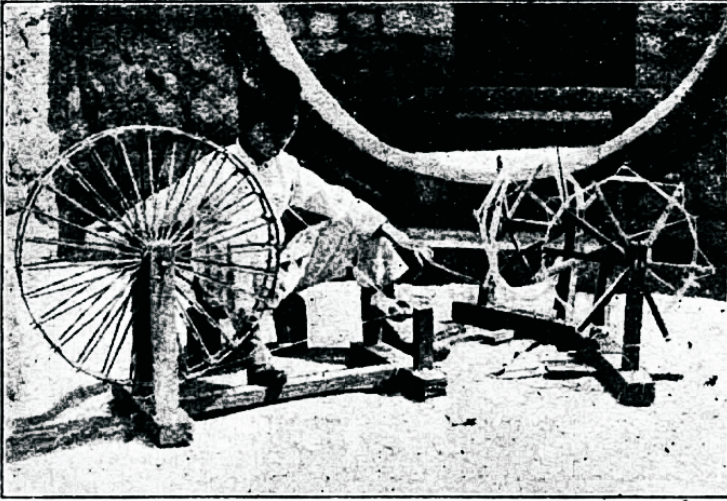
Matteuse evangeelium Taungthoo keeles,

millest missiõn. G. A. Skinner järgmiselt teatab:

„Tõegi sellel raskel Buddha-usulijel põllul on Jumalal kalliwäärtuslik töde wõidurikkalt edasi tunginud. Shan riikides juhime alatafa elanikkude tähelepanu kõige kõrgemast riigiametnikust kuni kõige wäesema pärismaalaseni meie töö peale.“

Honanhaihemaja Honanis, Hiinas.

Hiina õpilane kooliraha teenimas.

Meie oleme nüüd Taungghi'sse elama asunud. 100 km kaugusel. Oma jutlustamistöö kõrval tegutsen nüüd ühe sõnaraamatu ja ühe grammatika kokkuseadmisega, samuti ka Uue Testamendi tõlkimisega Taungthoo keelde. Briti ja väljamaa piiblitöötajatele on minu teenistuse piiblitõlkimiseks vastu võtnud. Matteuse ewangeeliumit trükitakse juba eraldi; nii tahame siis loota võida teda varsti elanikkude hulgas laiali laotada".

Kaugelolevalt Menado Tselebes'ilt

teatab meile meie missioonäär N. Munson missioonitöö tulemuste üle järgmist:

"Kui meie Menado'sse Tselebesil (Hollandi Ida-Indias) jõudsime, leidsime ainult kolm või neli usklikku linnas. Kuue kuu pärast oli nende arv 120 peale tõusnud. Mõnikord tõusid surewalt haiged tõsi palve läbi enda haigewoodilt üles, ka kurje waimusid aeti välja. Mis meie tööd eriti filmapaitwaks teeb, on mõne äärmiselt wägivaldse ja taltsutamatu pärismaalase ümbermuutmise, kes aastate

kaupa maanteede hirmuks olnud. Ka keegi raeherra (nõunik), kes omas kohutlikku wõimu 3000 isiku üle ja kord nii wägivaldne oli, et igauks ainult hirmuga temale lähened, on täna tasanane kristlane ja alandlik ning armastusrikas abikaas. Kõik tema poolehoidjad imestawad muudatuse üle mida tema juures ja ta perekonnas näha wõidakse".

Meie palume lahteid lugejaid ka meid aidata. Iga and ewangeliumi kuulutamise, koolitöö, arstlike missiooni või rahwa waeste heaks siin Kauges Idas on meil wäärtuslik ja annab meile suurt abi.

Schanghais, Hiinas.

J. G. Evans.

Purjelaew kristliku kirjanduse laialilaotamiseks Philipini saarestikus.

Keelatud linna wärawa ees.

Lugewa „Laewa rahu wärawa“ torni warjul Pekingis, wõisime meie enda missioonitöölgi üleslüüa, ja terve rea ewangeliumi jutlustusi pidada.

Me kuu aja pidas jutlustaja Frederick Lee wägewaid jutluseid, milles ta tõendus Jumala olemise ja tema sõna kindluse kohta ette tõi, ning inimesi Teesuse, Kristuse, selle ainsama Lunastaja juure juhatas.

Igas koosolekus olid isteplatšid wiimaseini täidetud, ja paljud pidid weel seisma.

Paljudel õhtutel oli üle 1000 inimese koos,

kes suuremalt osalt kõrgemasse seltskonda kuulusid ja paljud olid ärimehed ja riigiametnikud.

Üks meie ewangelistidest, kes selle töö juures abiks on, on kroonprints... poeg. Mõni nädal tagasi ristis jutlustaja Lee ühte wana Hiina keisri teenija, kes 40 aastat oli teenistuses olnud.

Meie leidsime sissepääsu parematesse majadesse Pekingis, kus meie enda tööd jatkame neid armsaid inimesi ebajumalateenistusest elawat Sumalat kummardama juhatabes.

Peking.

J. Henry White.

Keda wajak Kauge Ida?

Üks lihtne Hiina rätsep wäljendas, peale jeda kui ta kristlaseks oli muisi mitmesuguste uskudega järgmises mõistukõnes:

Üks mees oli ihte pimedasse, sügawasse auku kukunud ja lamas nüüd abitult ja meeleheitelimasel põhjal wõimetu iseend aidata. Seal tuleb Mohammed temast mööda, nii ligidalt, et ta waest tema hädas peab nägema. Siiski sammub ta tähtsanaoga edasi ilma hädaldajat tähele panemata. Siis ligineb Konfuutsius augule; tema peatub ja sõnab: „Armetu, sinu saatus äratab minus haledust! Miks ei olnud sa ettevaatlikum? Kuule minu nõu: Kui sa kunagi jälle wälja peased, siis kannu hoolt, et sa uuesti jisse

ei kuku! — Mina ei saa aga mitte wälja! hiiuab mees meeltheites. —

Sellepeale tuleb Buddha preester jeda teed ja, augule saabudes, räägib: „Armetu, sinu häda tungib minule südamesse! Kui sa kaks kolmandikku kõrgusest wõi wähemalt poolteed end ülespoole wõiksid upitada, siis wõiksin sind täitsa wälja aidata! — Waene mees aga ei wõinud end sugugi liigutada.

Waata, seal ligineb Onnistegija, ja kuuldes hädakisa, astub üsna ligidale, tema kummardab, haarab langenuist kinni, aitab wälja ja räägib: „Mina ja ära tee mitte enam pattu!“

S. D. Gordon.

Mida kristlased Kauge-Idale wõlgnewad.

Kauge-Ida alla kuuluvad Ida-Siber, Korea, Jaapan, Mongolia, Mandshuria, Tibet, Turkestan, Hiina, Siam, Malairiigid, India ja Philippi saared.

Nende maade rahwaarw on üle 610,000,000. See teeb wälja üle ühe kolmandiku kogu maa-tera elanikkudest.

Wäljaarwatud Philippini saarte elanikud, on need rahwas kõik Mohamedi — Buddha ja teiste mitmesuguste hommitumaa uskude austajad, mis inimese mitmesugusesse wainudeilma kartusesse alla rõhuvad.

Kõik need religioonid häwitawad usu elawa Jumala ja tema Poja Kristuse sisse.

Siin leidub enam kui üks kolmandik inimesi selles seisukorras, nagu see Roma I. päät. kirjeldatud. Midagi muu ei wõi siinseid olu-

fordi kohasemalt kirjeldada ja jeda suurt häda filme ette maalida kui see kirjakoht“.

Selleks peaks wahendiji külluses käepärast olema, et sellekohaselt ettevalmistatud missioonäärise wõiks wäljasaata, kes ülesõhutatud pühast tulidusest, neid inimesi Kristuse õpetuse wastuwõtmisele liigutaks.

Kui suuri rahajummasi oleks selleks weel tarwis, et ewangelistid wäljaharida, koolid, palvemajasid ja haigemajasid ehitada ning kirjandust soetada, et neid waimlises pimeduses ägajaid elu teele juhutada.

Tarwidused on suuremad, kui meie jeda enestele ettekujutada suudame.

Kristuse kogudus peab weel palju rohkem selleks tegema, et neid kaduma minewaid miljoneid inimesi tõeliku Jumalaga tutvustada.

Schangai, Hiina.

J. S. Evans.

Missionäri ülesannetest

Tagasireisil Bagdaadist peatusime hilisel õhtul peale päikese loojenemist ühes suures linnas Eufraati ääres. Keegi katoliku usku tuttav oli minule ühe soovituskirja kellelegile jään elutsuwale, temaga sõbrustunud sõjaväe arstile edasitoimetamiseks kaasa annud, mida ma wast kella üheksa paiku kätte wõisin anda. Kuigi kirjas sellest midagi ei lausutud, kutsus ta mind siiski lahkesti ööseks enda lihtsasse, kodusse, sest et mina kui eurooplane ööd mitte hästi ebapuhtas khanis mööda saata ei wõiwat, kus juures ta ainult kahetse, et tema naine, kes samuti Mohammeedi usku parajasti Bagdaati olewat reisinud ja mind mitte tavalise wastuwõtlikkusega wõõrustada ei saawat...

Sihtha, kuid maitsewa söögi järele, misjuguft doktor ise aitas walmistada ja lauale kanda, pöördus juttuajamine poliitilistele päewaküsimustele. Kuuldused asjaarutuste katkestamisest Lausanne's ja Türgi saadikute ärareisimisest olid päewakorral, tekitades suurt ärewust, sest et siis uut sõda kardeti. Juttuajamine sündis osalt Araabia osalt Prantsuse keeles, sest et wiimast arst ja esimist inspektor sorawalt rääkis, kuna mina liiga wähe Türgi keelt mõistsin misjuguft keelt nad muidugi isefestis rääkisid.

Allah reilib läbi maa.

Kuna meie nii osawõtlikult juttu ajasime, hakkas inspektor järgmist lugu jutustama, misjuguft keegi tähtis sheich aastate eest Konstantinopolis esimest korda ühe isearalise juhuse puhul kõige paremaks olewat pidanud:

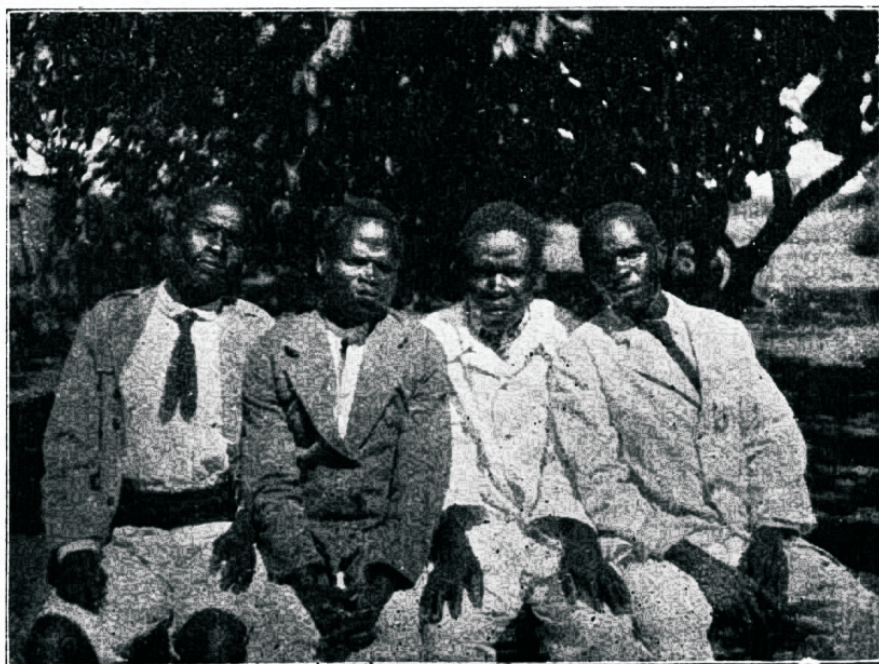
Allah, nii räägitakse selles, külastanud ühel päewal maad, et näha mida inimesed õieti neile kätteusaldatud warandustega on teinud. Kõige pealt reisinud ta läbi Frangiistan'i, s. o. Euroopa, ja kui ta seal nägi toredaid ehitusi, laiu tänawaid kenade kõrgustikkudega, raudteid ja muid imelikke sisseseadeid, hüüdnud ta imestanult: „Kas mina olen loonud selle maa?“ „Ja, muudugi“, wastanud ingel Raabriel, kes teda sellel reisil saatis, „aga frantid on finni sulenud warandused, misjugufted sina oled asestanud mägedesse ja orgudesse, jõgedesse, metsadesse ja põldu-

desse ja neid jõudusid enda maa arendamiseks kasutanud, nii nagu sina seda tahtsid“.

Siis läinud nad edasi Ameerikasse, ja kui Allah ka siin üht imet teije järele waatles, küsinud ta jälle oma saatjalt: „Kas mina olen ka selle maa loonud? Sa selgitades wastanud Raabriel: „Tähtis on see, et ameeriklased on töötanud jõudu pingutades, nii et nende maa täna nii wähe enda esialgsele seisukorrale sarnaneb, nagu wähest lahtipuhkenud lill wäikesele seemneiwakesele“.

Nii rändas Allah läbi maa, röömustades selle üle, kuidas kõik nii kena wälja nägi ja inimesed targaks saanud ning nii palju oskust omandanud. Wiimaks tuli ta oma teel ka Irak'isse (Mesopotamiasse — teiste jutustuste järele Türgimaale („See“, hüüdis Allah, „on Irak, selle tunnen kohe öra, sest tema näeb täpselt nii wälja, nagu ma teda tol korral löin. Iraklased ei ole midagi sellega peale hakanud, jättes kõik warandused kasutamata, misjugufted ma sellesse maasse peitnud“.

Siis pööras inspektor minu poole sõnadega: „Selle lookese moraaliks peitub midagi, mida ma päriselt ei mõista“, ja juhtis tähelepanu nüüdisaja saawutuste peale, nagu elektri wal, gus, mis walgustas wäikest tuba, weejuhilemis nüüd wett jõest elutuppa juhtis, mida enam ei olnud tarwis söögiju kaotawates kitesnahkades suure waewaga kanda; edasi niisu-

Vareõpetajad mere ääres.

Mõned meie missioonäridest Abessiinias enda Gala soost õpilaste seas.

tamis = ja weelasfejisjeadetele, raudteele, parandatud sõiduteeoludele, autodele ja teiste asjadele, mis kõik ilmtingimata wiimase sõja uuendused olewat ja neile nii mõndagi kergitust toonud. „Aga“, jatkas ta nüüd otsekohesest küsimusest, „kust see siis tuleb, et teil kui kristlikul rahwail kõige eduga igal tsiwilisatsioonil alal, nagu seda selles jutustuses väljendatud, puudus kombeline jõud ära hoida nii hirmust sõda, mis on laastanud kõige kaunimad wäljad ja hukanud miljonid inimesed nende nooruse õitseajal? Kuhu jääb teie kristlik meeljus ja ewangeliumiwõim, saadate ju otse teie, lääneeurooplased, enda missioonärid kõigesse maailma wälja, kuna teie ise üksteisele kõrisse kargate?“ Need sõnad olid nähtawasti sihemise erutusega räägitud, ja mina sain teada, et see wana herra, samuti nagu palju tema Armeenia kannatusseltjilisi enda majast ja elukohast wälja oli aetud. Aga siin, arwas tema, oldawat iga päew elufardetawas hädaohus ja ei tuntawat end, hoolimata neist uutest saawutustest, mitte õnnelikumana kui enne.

Nüüd esines juhuseid kõiged küsimusi piiblikult seijukohast walgustada, et leida rahuldawat lahendust: Meie elame, nii seleta-

sin ma enda jutuajamise edaspidisel festiwusel, ajal mil Kirja järelle suur wõitlus pimeduse wõimudega oma kõrgustipu saawutab ja lõpule wiitakse. Meieaja seisukorrad maailmas on selle waimliku heitluse selgesti tuntaw liia-jaamine ja prohwetlikus sõnas selgesti ettekuulutatud.

„Aga see olgu sulle teada, et wiimil päiwil hirmsad ajad peawad olema. Sest siis on inimesi, kes iseennestest palju lugu peawad, kes rahaahned, hooplikud, suurelised, teutajad, wane-mate sõna põlgajad, tänamata, pühitsemata on, kes omaid ei armasta, petised äraandjad, kes on äitse meelega, uhked, kes liha himusid enam armastawad kui Jumalat, kellel on jumalafartuse nägu, aga selle wäe salgawad nemad ära“. Tim. 3, 1—5.

Kuna siin meieaja kombelisi olufordi pildistakse, peaksid sõjalised sündmused ja rahwaste wõitlus-sõjawalmistused arusaadawad olema, Patmose nägija alljärgneva öeldise walgusel, kui ainult üks näitus paljude hulgast, mis kõik nendest asjadest räägitawad: „Sest needsinatsed on kurja waimude waimud, kes imetähti teewad, kes wälja lähewad maa ja kõige maailma künigate juure, neid kõigewägewama Jumala suureks päewaks sõtta koguma.“ Slm. 16, 14.

Tsiwilisatsioon - kultuur.

Meie ei tohi mitte ilma järelemõtlemata nimeliste kristlikute rahwaste mõistet ära waha-tada ristiusu oluga, ja tsiwilisatsioon ei ole tingimata kultuuriga ühejugu. Missioonärid ei ole midagi tegemist rahwaste poliitilise mänguga, waid ta tegutseb oma suure Õpetaja ja Alesandja jarnaselt rahu ja lepituse huwides, olles esimeses joones selle tõelise hingekultuuri kandja, nagu seda järgmised sõnad väljendawad: „Kui armsad on mägede peal selle jalad, kes rõõmsaid sõnumid kuulutab, kes rahu annab kuulda, kes head kuulutab, kes õnnistust annab kuulda“. Jes. 52, 7.

Kui meie olufordi ses walguses waatlesime, pidid minu Hommikumaa sõbrad tõendama, et maailm täna teisiti wälja näeks, kui igaüks katsuks Seesuse põhiõpetusi ja meelusi enda elus teoks teha, ja et tema nimeliste järeikajate efitusi ristiusu arwele ei tohi kirjutada.

Hüüded misjonipõllult

Päivil, kui meie Tnnistegija siin maapääl elas, tulid mõned kreeklased Jerusalemma püha pidama ja Jumalat kummardama. Nemad tahtsid heal meelel Jeesusega tuttavaks saada. Nad pöörasid end sellepärast Wilippuse

Arstlik misjonitöö Salomonisaartel.

poole ja ütlesid: „Meie tahame Jeesust näha.“ Igal ajal on mitmesugustel maadel inimesi olnud, kes pimedusest valgusele on igatsenud ja lõpetaks ka oma joovi teostatuna näinud. Nad on tõe järele igatsenud, mis nende südamele täieliku rahu tooks. Teadmata on nad nende kreeklaste palvet kordanud, Sedasama igatsust avaldavad ka täna veel paljud paganamaadel. Rahulolematud minewiku ebausuga igatsesid nad millegi parema järele, mis rahu ja rõõmu nende pimestatud meeltesse ja südamesse võiks tuua. Praegu saime teate Erythraast, Itaalia-Idaafrikast, et Bagrai rahvas ja ümbruse maakondades ärfamine maad võtavad. Nemad lahkuvad oma esivanematest päritud paganlikest kommetest ja suusõna õpetustest, mis neid kogu eluaeg köitnud.

Siljuti tulid mitmed nende pealikuteest Ašmarasse, pealinna, ja nõudsid, et neile Jeesust jutlustataks. Aga nemad ei jäenud sellega, mis neile öeldi, rahule vaid otsisid edasi. Lõpetaks said nad kahe meie pärismaalistest usklikkudega kokku. Need juhatajad neid misjonijaama, kus neile piibliõpetust anti. Tõde mõjus haruldaselt nende südame pääle ja tegi neid koguni teisteks inimesteks. Kodumaale tagasi pöörates olid nad tänulikud ja rõõmsad. Nemad jätsid meile maha südamliku kutse nende maale tulla.

Madagaskari saarel elutsesate pärismaalistest õpetajate seas on suur huvi tõe järele maad võtnud. Mõni kuu tagasi sõitis üks wend oma naisega äri asjus sääl saarel. Nemad käisid säältmaa pealinnas, Tananarives.

Mõned neist õpetajast kuulsid et Adventistid olla linna tulnud ja kümme neist õpetajast otsisid kõik wõõrastemajad läbi, et neid leida.

Nad leidsid peagi soowitud isikud üles ja neile anti terve rida piiblitunde. Need õpetajad ja palju muud rahwast Madagaskari saarel paluwad et neile kohe vähemalt üks misjonäär saadetakse.

Kindlasti ei tohi meie neilt inimestelt walgust tagasi tõmmata, waid kõik, mis võimalik, teha et nad peagi Jumala armu kuulutust vastu võtta võiksid. Kas võime jeda teostada? Tnnistegija käst on: „Minge kõike maailma,“ Meie peama palju kiiremini, kui see siamaale jõudnud, edasitungima, kui tahame selle rahwastõlwe ajal jeda suurt tööd lõpetada.

Soiame enda silmad wäliste põlbude tarwiduste pääl; töötame, palwetame ja annetame! Mitaks Jumal meid eneste ülesande vastu ustatavad olla.

W. C. Mead.

Fidschi saare elaniku perekond misjonitöölisena Neu-Dinea saarele.

Inimesed, kes 13 aastat misjonääri ootanud

L. B. Merihon, Põhja-Borneo misjonijaama esimees kirjutas kuidas säält sijemaa rahvas nõnda misjonääri ootanud, et nende selleks otstarbeks ehitatud kirikulagi 13. aastase ootamise järele sisse langenud. Kui wend Merihon sinna tuli, siis jutustas päälit temale järgmist:

„13 aastat tagasi otjustasid siit elanikud kirikut ehitada, kus Jumalat kummardada võiks. Meie mõtlesime et siis ehk mõne jutlustaja saamine kergem on, kui omalt poolt kiriku ehitame. Kuid teate, ülem, jatkas ta, sellest on 13 aastat mööda ja kuni siia maale ei ole ütki jutlustaja tulnud. Meie olema juba peaaegu lootuse kaotanud. Meie kirik langeb sisse. Meil ei olegi enam huwi seda parandada. Nüüd oleme meie teie järele saatnud. Mis võite teie teha meie heaks?

„See oli meile raske küsimus, ütles wend

ostab pöranda lauad ja katuse ehituse materjali, kui nemad kõik muu osa oma peale võtavad ja kõik töö teevad. Sellega olid nad nõus. Öhtul, pärast minu äraminekut, olid nad omavahelise koosoleku kokkufutunud ja isekeskis 300 dollarit kokkupanud. Kohe päale selle saeti ka palgid ja valmistati postid ning lõigati bambus seinte jaoks.

Pärast seda olen ma kaks korda jäl olnud ja viimasel korral nägin, et ka jutlustaja jaoks elumaja ehitusel oli, kuna nüüd jutlustaja juba sisseasunud olla.

Mina sain ka kirjaliku tõenduse selle maatüki omaniku käest millel see kirik asub, et kirik ja ka maa Adventisti-misjonile jäädavalt tarvitada on antud misjuguks tunnistusele veel teised 42 kohalist elanikku olivad allakirjutanud. Beagi nägime kui hea see oli, et seda olime teinud. Nüü pea kui selle koguduse juhatus,

„Ja sedajama kuningriigi armuõpetust peab kuulutatama kõiges maailmas, tunnistuseks kõige rahwale; ja siis wast tuleb ots“.

Mat. 24, 14.

„Aga põld on maailm. Hea seeme on kuningriigi lapsed. Aaga leikus on maailma lõpetus“.

Mat. 13, 39.

Merihon, sest meil ei olnud küllalt tööliji ja ka meie eelarvet oli vähendatud. Mis võisime meie teha? Ma läksin kirikut vaatama. Tõelikult oli see sisselangemisel. Katus lasi igalt poolt vihma läbi ja walged sipelgad olid ehitusele palju paha teinud. Pealik ütles mulle et meie selle hoone võime saada, kui meie ainult jutlustaja saadame. Mina tahtsin tema kohtlast meelt läbikatjuda ja ütlesin temale, et nemad peavad enne kiriku äraparandama, kui meie tulla võime. Ka ütlesin ma temale, et meie tahame selleks mõnda kirjalikku tõendust, et teie oma kiriku tarvitada annate. Siis tegin ma temale järgmise ettepaneku: Misjonijaam

fuhu alla need inimesed kuulujivad, seda kuulis, et meie senna olime asunud, saatjid need kohe oma piiskopi selleks senna, et meie asja nurja ajada ja rahvast nende poolt meile antud töötusi tühistama sundida.

Teadete järele, mis meie oleme saanud, ei ole tema piüüetel tagajärge olnud. Rahvas on temale ütelnud et nemad on pidanud 13 aastat ootama, enne kui piiskopil nende kohta huwitus tärkanud ja nüüd olla kõik S. P. Adventistide põhimõttega tutvunedes, otjustanud selle misjoni-seltsi liikmeteks hakata.

Jumal avab ise selleks ees uksed, et kuu- lutus uutel maaaladel võib pinda leida.

Iga punkt tähendab ühte S. p. Adventisti kogudust.

Püüblil põhjal kõigile arusaadavalt tõe teed näitavad ja ajakohaseid waimulikke küsimusi käsitlewad

tähtsa sisuga raamatud

jaada jeda lehte wäljaandjalt jeltjilt.

„Suur Wõitlus“

walguse ja pimeduse wahel

Raamat kirjeldab usklikkude hädaohu wiimasel ajal ja Sumala rahwa wõitu kõige kurjuse üle.

Sind 600 ja 400 mrf.

Kõik, keda huvitab meie ajal maailmas walitsewate enneaegsate elufoordade ja sündmuste tähendus kui ka maakera ja loogu rawa saatus, need olgu raamat:

„Maailma tulewik“

Sind brošhüürilt 125 mrf.

Saada: „S. P. A. Eesti Liidu“ kontoriist, Merepuiestee nr. 14a Tallinnas ja raamatumüüjatelt.

Kõigile, kes soovivad enda lastele tõdemata wara luteele kaasaanda, neid kõigeülgiselt elutormidele wastupanema õpetades; noortele eluhoone alust panna, mida maieid kalduwused ja fiired õnnistada ei suudaks, neile soovitatakse omandada raamat;

„Pildid Elust“.

Pildid Elust on jeni ilmud Inglise, Saksa, Daani ja Rootsi keeles ja on ülielawat wastuwõtmist leidnud. Kaswatuseteadlaste poolt head soovitusel raamatu kohta. Raamat sisaldab 312 lehek. ja hulk pilte. — Sind tõidetult 250 marka.

Lahkeks tähelepanemiseks!

Kui keegi, kes jeda lehte lugenud, tunge tunneb, midagi paganamaa misjonitöö edendamiseks ohwerdada, olgu see üheks kõik kui wäitene summa, siis wõetakse jeda alati tänuga wastu ja toimetatakse ausasti ametuse juhtkoha edasi, jeda „Misjoniteadetes“ awalikult twitteerides.

Anded saata selle lehe wäljaandekoha aadressil kasjapi-dajale Martha Kaba'le.

Wäljaandja:

„Seitsmendama Päewa

Adventistide Eesti Liit“,

Tallinnas, Merepuiestee ja Inseneeri tä-nawa nurgal, omas majas.

Łóikuse kogumine.